

som ogsaa den højtærede Minister antydede, at underbygge Livsforsikringsvirksomheden her i Landet, styrke den Autoritet, den unægtelig har vundet gennem en lang Række af Aar. Denne Autoritet er jo styrket paa mange Maader, ogsaa gennem Livsforsikringslovens Bestemmelse om, at der af de indbetalte Præmier skal oplægges 60 pCt. til Skadereserve, saaledes at der kun bliver 40 pCt. tilbage til Dækning af Skader og til at arbejde med, og endvidere derigennem, at Livsforsikringsraadet fører Kontrol med Selskabernes i hele Virksomhed. Derigennem er de forsikrede betrygget, saaledes at det maa siges, at dette at tegne en Livsforsikring for sine opsparede Penge er en af de bedste Pengeanbringelser, der kan findes, en Pengeanbringelse, hvis Sikkerhed kun en Verdenskatastrofe kan forrykke. Det skulde ogsaa nødvendig blive anderledes, og jeg mener, det kun kan anerkendes, at Selskaberne med betydelige Ofre tager Sigte paa at opretholde den gode Tro til Livsforsikringssagen, som kun kan styrkes derigennem, at Selskaberne i Forening paatager sig at løse ogsaa den foreslaaede Opgave. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse af det høje Ting, og jeg kan det saa meget mere, som Forslaget kun stiller rent minimale Krav til Statskassen og er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Jeg agter derfor ikke paa det nuværende Tidspunkt, som forhaabentlig er et sent Tidspunkt af Sommersamlingen, at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Det andet Forslag, som blev anbefalet af den højtærede Finansminister, og som omhandler Statsanstalten for Livsforsikrings Deltagelse i den omtalte Garantio- og Hjælpekasse, hører jo saa nøje sammen med det første, at jeg ogsaa kun kan anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Lewinsky: Den af de danske Livsforsikringselskaber her foreslaaede Ordning til Hjælp for de Danske, der før 1914 har tegnet Forsikringer i tyske Selskaber, og som nu paa Grund af, at den tyske Valuta er blevet ødelagt, staar overfor at miste disse Livsforsikringer, forekommer mig at være al Anerkendelse værd, og det forekommer mig kun naturligt, om Lovgivningsmagten stiller sig forstaaende overfor de Ønsker, der fra Selskabernes Side fremkommer om Hjælp fra Statens Side. En saadan Forstaaelse har jo ogsaa vist sig i det andet høje Ting, idet dette enstemmigt har vedtaget det foreliggende Lovforslag.

Jeg antager, at en lignende Forstaaelse vil kunne opnaas i dette høje Ting. Jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, som den højtærede Socialminister jo har berørt, og skal indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale saavel dette som det andet paa Dagsordenen opførte Lovforslag til hurtig Fremme.

Tvede: Efter den udførlige Gennemgang af de enkelte Paragraffer, som blev foretaget af det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen), skal jeg kun gøre nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til de to foreliggende Lovforslag. Jeg vil for det første sige, at det, der her er passeret paa Livsforsikringsområdet, bør være en Advarsel til Danske om at se sig godt for, hvor de tegner deres Livsforsikringer. Intet er jo mere prisværdigt, end at Folk sørger for at forsikre deres Liv og tegne de dertil fornødne Forsikringer, men der maa ogsaa ses hen til, at de er saadanne, at de paagældende Selskaber, naar Forsikringerne bliver effektive, da ogsaa er i Stand til at dække den Risiko, de har paataget sig.

Der er indenfor mine Meningsfællers Kreds i dette høje Ting en vis Betænkelighed ved disse Lovforslag, især det, der vedrører Statsanstalten direkte, idet man mener, at der derved let skabes et Præcedens for mulige andre Tilfælde, som senere maatte udvikle sig, saaledes at der kan henvises til, at man har ladet Statsanstalten træde til for at hjælpe med at dække den Mangel, der nu bliver ved, at de Selskaber, som har tegnet Forsikringerne, ikke vil være i Stand til at opfylde deres Forpligtelser. Men bortset fra disse Betæneligheder forekommer det i alt Fald mig, at denne Form for Hjælp til dem, som i danske Kroner har tegnet nu nødlidende Livsforsikringer i tyske Selskaber, er særdeles human.

Naar nu den foreslaaede Ordning, som Lovforslagene muliggør, føres ud i Livet, vil det antagelig føre til, at den Befæstelse og Forøgelse af Almenhedens Tillid til Livsforsikringsinstitutionen, som er ønskelig, vokser frem her i vort Samfund. Det er, tror jeg, meget rigtigt set, at det vilde være en Brøst, om adskillige Mennesker her var kommet til at lide Skade og havde faaet Tvivl om det betimelige og rigtige i at forsikre sit Liv. Det er, saa vidt jeg forstod, det, der er det bærende Princip for de forskellige nu samarbejdende Selskaber, det, som har